



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Ignatii Loiolae, Qui religionem Clericorum Societatis Iesv instituit

**Ribadeneyra, Pedro de
Coloniæ Agrippinæ, 1602**

Virgarum periculo liberatur. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45323

VIRGARVM PERICVLO
liberatur.

CAPVT III.

EX suorū condiscipulorū numero Ignatius multis persuasit, vt familiaritates voluptatū potius illecebra, quā cōiunctione studiorū atq; virtutis cōiunctas dirimerent; diebus festis, pietati sedulò ac religioni vacarent, & Confessionis atque Eucharistiae sacramenta, ritè suscipere. Quapropter accidebat, vt à constitutis litterarum scholis, interdum per illos dies abessent. Quod Ignatij præceptor molestè ferens, & discipulos dilabi, se deserui, aliter quàm par erat interpretatus, Ignatij monuit, sua vt curaret, aliena relinqueret, discipulos suos in nullam fraudem deduceret, nisi sibi fraudi esse, ac vim suam experiri vellet. Ignatius verò, ne tertio quidem admonitus, à proposito desistit. Magister igitur, cum Iacobo Goucano (qui gymnasio præsidebat) re cōmunicata, minas illius nomine iactare cœpit, ac verberum terrorem intentare: sed nihil minis Ignatius cōmot⁹ est. Quare Goucano moderatori magister, vnū
 Igua.

Ignatium esse dicit, qui inani nescio qua simularione sanctitatis, optimum illius gymnasij statum ac disciplinam peruertat: se non semel atque iterum comonuisse hominem, minas precibus miscuisse; usque adeo tamen aduersus omnia obduruisse, vt neque illius, neque suam auctoritatem veritatis tantillum de pertinaci sententia decederet. His dictis, irritatum iam tum Goueanum propter Hispanum quendam Amatorē nomine, qui suo gymnasio relicto, nudus nudum Christum fuerat auctore Ignatio secutus, & sua sponte satis incensum, ardentius etiam Ignatij magister inflammavit, vt de illo, quasi de communis ocij perturbatore, poenas sumere decerneret. Iubet igitur, vbi primū Ignatius venerit, oblerari gymnasij fores, signum dari hominē corripi, virgas expediri. Quares cum emanasset, & ad amicorum Ignatij aures esset perlata, admonitus ab illis est, sibi vt caueret. Ipse verò expletus gaudio, preclaram occasionem de se triumphandi, prætermittendam non putauit. In illud ipsum gymnasium, vbi cruciatus sibi, atque ignominia parabatur, pedes conuertit. Hic caro Ignatij metu exalbescere, trepidare, detre-

detrectare imperiū. Sed ille, Ita ne ad-
uersus stimulū calces? Ego te, inquit, a-
sine, literas docebo: & simul prope-
gymnasium ingreditur. Occluduntur
ianuæ, ad verberandum signum datur,
virgis præceptores armantur, in cœ-
nationem discipuli omnes conveni-
unt. Tum verò duæ res inter se quidē
cōtrariæ, eodem tamen spectantes, a-
gitare Ignatij animum cœperunt, &
varias in partes distrāhere. Nam Dei
charitas, summum pro Christo pati-
endi ferendique ignominiam deside-
rium, in eam partem illū impellebat,
vt sese verberibus, & paratæ infamiae
vltro obijceret. Ex altera porro parte,
proximorum amor vrgebat, & incli-
natum iam animum suo pondere il-
la reuocabant. Quid illis fiet, qui nunc
primū Dei viam suam ingressi? Quā
multi ab instituta vita desciscant? illo-
rumne ego iacturam in meo lucro po-
nam? Quām turpe præterea est at-
que nomine Christiano indignum,
Christianum hominē in Christiano-
rū cōuentu virgis cædi, quòd Christū
sequatur? quod alios ad Christum ad-
ducat? Haud ita: sed Dei amor Dei a-
morem vincat, quo victus ille, vin-
cat, atq; exardescat magis: mea utilitas

fratrum utilitati cedat: desiderio nunc
quidem aduersa patiendi, & voluntate,
re, vbi sine detrimento alicuius fiat,
Deo seruiamus. Hæc secum; & simul
ad Goueanum moderatorem in cubi-
culo adhuc commorantem, adit: fa-
cti sui consilium exponit: sibi quidem,
nihil accidere in vita posse iucundius,
quàm verbera pro Christo experiri,
qui carcerem etiam & vincula expertus
esset: se tamē pusillorum imbecillitati
timere; illorum, non sui rationem du-
cere. Quid multa? prehensa manu Go-
ueanus, ad cœnationem Ignatium ad-
ducit, hic repente se, omnibus inspe-
ctantibus, illi ad pedes abijcit: lachry-
mis veniam petit: se nimis credulum
illum virum sanctum clamat, qui non
intentati cruciatus terrore, sed Dei tan-
tùm honore tangatur. Hoc facto, & in-
probi percussi atque afflicti, & probi
erecti, & ad virtutem ardentius infla-
mati sunt: & Ignatij verborum vis, &
animi robur magis enituit, & omnes
didicerunt, quàm opportunè liberari
Dominus sperantes in se. Quanta au-
tem ex intentato hoc supplicio emen-
damenta in Dei Ecclesiam redundau-
erint, alio loco huius historię dicam.

Lib. 2.
cap. 16.

270